

Chicagoförklaringen om Bibelns felfrihet (1978)

[I engelskan förekommer *infallible* och *inerrant*. På svenska används mestadels enbart det ena ordet: 'ofelbar'; medan det nästan aldrig tydligt uttalas att Bibeln är *felfri*. Ordet *infallible* definieras av Merriam-Webster med "not capable of being wrong or making mistakes, certain to work properly or succeed", och är det ord som motsvaras av svenskans *ofelbar* 'som aldrig gör fel, osviklig' (d.v.s. tillförlitlig); medan *inerrant* definieras "free from error" (det kommer sig ursprungligen av ett latinskt particip med betydelsen 'icke-felande'), d.v.s. *felfri*. Artikel XI säger: "Ofelbarhet och felfrihet kan särskiljas, men inte åtskiljas." övers. anm.]

Förord

Skriftens auktoritet är en avgörande viktig fråga för den kristna församlingen i denna tid, såväl som i alla tider. Alla som bekänner tro till Jesus Kristus som Herre och Frälsare är kallade att visa uppriktigheten i sitt lärjungaskap, genom att ödmjukt och troget lyda Guds skrivna Ord. Att, i tro och uppförande, vika av från Skriften är illojalt mot vår Mästare. För att fullt kunna greppa och tillräckligt bekänna den Heliga Skrifts auktoritet är det absolut väsentligt att erkänna att den är fullkomligt sann och tillförlitlig.

Följande förklaring bejakar på nytt denna Skriftens felfrihet, klargör vår förståelse av den och varnar mot att förneka den. Vi är övertygade om att den som förnekar den, avvisar Jesu Kristi och den helige Andes vittnesbörd och vägrar att göra det som kännetecknar sann kristen tro: att underordna sig de anspråk Gud gör i Sitt eget Ord. Vi ser det som vår plikt i rättan tid att göra detta bejakande med tanke på att många kristna idag förnekar sanningen om att Bibeln är felfri, och att det råder mycket missuppfattningar om denna lära i världen i stort.

Denna förklaring består av tre delar: ett sammanfattande utlåtande, artiklar med bejakanden och förnekanden, samt en utläggning*. Det har arbetats fram under ett tre dagar långt rådslag i Chicago. De som undertecknat det sammanfattande utlåtandet och artiklarna önskar bekräfta sin egen övertygelse angående Skriftens felfrihet och uppmuntra och utmana varandra och alla kristna att växa i uppskattningen och förståelsen av denna lära. Vi erkänner att ett dokument som gjorts i ordning under en kort, intensiv konferens har sina begränsningar och anser inte att denna förklaring ges samma vikt som en trosbekännelse. Men vi gläds åt att ha fördjupat våra egna övertygelser genom våra diskussioner tillsammans, och vi ber att förklaringen som vi skrivit under, kommer att användas till vår Guds ära, för en ny reformation av församlingen i dess tro, liv och mission.

Vi lägger fram denna förklaring, inte i en stridens, utan ödmjukhetens och kärlekens anda, som vi avser att, genom Guds nåd, bibehålla i all framtida dialog som kan uppstå från vad vi sagt. Vi erkänner gladeligen att många som förnekar Skriftens felfrihet inte uppvisar följderna av en sådan förnekelse i sin övriga tro och uppförande, och vi är medvetna om att vi som bekänner denna lära ofta förnekar den med våra liv då vi misslyckas att föra våra tankar, gärningar, traditioner och vanor under sann lydnad till det gudomliga Ordet.

Vi välkomnar reaktioner till denna förklaring från alla som finner anledning att förbättra dess bejakelser angående Skriften i Skriftens eget ljus, under vars ofelbara auktoritet vi står när vi talar. Vi hävdar inte att vi själva är ofelbara i det vittnesbörd vi bär, och för all hjälp som gör att vi kan styrka detta vittnesbörd om Guds Ord kommer vi vara tacksamma.

En kort sammanställning

1. Gud, som Själv är Sanning och enbart talar sanning, har inspirerat den Heliga Skrift för att genom denna uppenbara Sig själv för den förlorade mänskligheten genom Jesus Kristus som Skapare och Herre, Återlösare och Domare. Den Heliga Skrift är Guds vittnesbörd om Sig själv.

2. Eftersom den Heliga Skrift är Guds eget Ord, nedskrivet av människor som beretts och hållits under uppsikt av Hans Ande, är den av ofelbar, gudomlig auktoritet i alla frågor den berör: den ska tros, som Guds undervisning, i allt det den bejaktar; lydast, som Guds befallning, i allt det den kräver; omfamnas, som Guds löfte, i allt det den utlovar.
3. Den Helige Ande, Skriftens gudomliga Författare, både bestyrker den för oss genom Sitt inre vittnesbörd och öppnar våra sinnen för att förstå dess innebörd.
4. Eftersom Skriften är helt och verbalt given av Gud, är den utan fel eller brist i all sin undervisning, inte mindre i vad den säger om Guds handlingar i skapelsen, om världshistoriens händelser och om dess egna litterära ursprung under Gud, än i sitt vittnesbörd om Guds frälsande nåd i enskilda liv.
5. Skriftens auktoritet blir ofrånkomligen nedsatt om denna fullständiga gudomliga felfrihet på något sätt begränsas eller nonchaleras, eller jämförs med en syn på sanningen som går emot Bibelns egen sanning; och sådana avsteg skadar allvarligt både den enskilda individen och församlingen.

Bejakanden och förnekanden

Artikel I

Vi bejaktar att de Heliga Skrifterna ska tas emot som Guds auktoritativa Ord.

Vi förnekar att Skrifterna får sin auktoritet från kyrkan, traditionen eller någon annan mänsklig källa.

Artikel II

Vi bejaktar att Skrifterna är den överlägsna skrivna norm genom vilken Gud binder samvetet, och att kyrkans auktoritet är underordnad Skriftens auktoritet.

Vi förnekar att kyrkans trosbekännelser, koncilier eller utlåtanden har större eller lika stor auktoritet som Bibelns auktoritet.

Artikel III

Vi bejaktar att det skrivna Ordet i sin helhet är uppenbarelse given av Gud.

Vi förnekar att Bibeln endast är ett vittne till uppenbarelsen, eller endast blir uppenbarelse i möte med människor, eller beroende av människors gensvar för att ses som giltig.

Artikel IV

Vi bejaktar att Gud som skapade mänskligheten i Sin avbild har använt språk som medel för uppenbarelse.

Vi förnekar att människans språk är så begränsat av det faktum att vi är skapade varelser att det inte räcker till för att uttrycka gudomlig uppenbarelse. Vidare förnekar vi att syndens förvanskning av människans kultur och språk har omintetgjort vad Gud gjorde i inspirationen, då Han inspirerade Skriften.

Artikel V

Vi bejaktar att Guds uppenbarelse i de Heliga Skrifterna var progressiv.

Vi förnekar att senare uppenbarelse, som kan uppfylla tidigare uppenbarelse, någonsin korrigerar eller motsäger den. Vidare förnekar vi att någon normativ uppenbarelse har givits sedan Nya testamentet skrivits färdigt.

Artikel VI

Vi bejakar att hela Skriften och alla dess delar, ända ner till originalets minsta ord, gavs genom gudomlig inspiration.

Vi förnekar att man kan bejaka Skriftens inspiration som helhet utan att bejaka dess delar, eller några delar men inte helheten.

Artikel VII

Vi bejakar att inspirationen var det verk där Gud, i Sin Ande, genom mänskliga författare, gav oss Sitt Ord. Skriftens ursprung är gudomligt. Hur exakt den gudomliga inspirationen gick till förblir i stort sett ett mysterium för oss.

Vi förnekar att inspiration kan reduceras till att människor fått insikt, eller uppnått något sorts högre tillstånd av medvetande.

Artikel VIII

Vi bejakar att Gud, i Sitt inspirerande verk, använde författarna, som han valt och berett, med deras olika personligheter och litterära stilar.

Vi förnekar att Gud, genom att få dessa författare att använda de ord Han valt, åsidosatte deras personligheter.

Artikel IX

Vi bejakar att inspirationen, även om den inte förmedlade allvetande, garanterade att Bibelns författare yttrade sig sanningsenligt och tillförlitligt i alla frågor som de manades till att tala och skriva om.

Vi förnekar att dessa författares begränsning eller fallna natur betyder, av nödvändighet eller annat, att förvanskningar eller osanningar fördes in i Guds Ord.

Artikel X

Vi bejakar att inspiration, strängt taget, endast gäller Skriftens ursprungsmanuskript, som i Guds försyn med stor träffsäkerhet kan fastställas utifrån tillgängliga manuskript. Vidare bejakar vi att kopior och översättningar av Skriften är Guds Ord, så länge de troget återger originalet.

Vi förnekar att någon väsentlig beståndsdel i den kristna tron påverkas av frånvaron av ursprungsmanuskript. Vidare förnekar vi att denna frånvaro gör påståendet om att Bibeln är felfri, ogiltigt eller irrelevant.

Artikel XI

Vi bejakar att Skriften, då den givits genom gudomlig inspiration, är ofelbar, så att den inte alls vilseleder oss, utan är sann och tillförlitlig i alla de frågor den talar om.

Vi förnekar att det är möjligt för Bibeln att vara både ofelbar och felaktig i sina påståenden. Ofelbarhet och felfrihet kan särskiljas, men inte åtskiljas.

Artikel XII

Vi bejakar att Skriften är felfri i sin helhet, då den är fri från all falskhet, bedrägeri eller svek.

Vi förnekar att Bibelns ofelbarhet och felfrihet begränsas till teman som gäller andlighet, religion eller återlösning, och utesluter dess påståenden inom det historiska och vetenskapliga området. Vidare förnekar vi att vetenskapliga hypoteser om jordens historia riktigt kan användas för att omstörta Skriftens undervisning om skapelsen och syndafloden.

Artikel XIII

Vi bejakar lämpligheten i att använda felfrihet som teologisk term avseende Skriftens fullkomliga sannfärdighet.

Vi förnekar att det är lämpligt att utvärdera Skriften enligt normer för rätt och fel som är främmande för dess bruk eller syfte. Vidare förnekar vi att felfrihet ogiltigförklaras av de fenomen som finns i Bibeln, såsom avsaknad av modern teknisk precision, oregelbundenheter i grammatik och stavning, beskrivningar utifrån observationer i naturen, rapporteringar om falskhet, bruket av hyperboler och avrundade siffror, sortering av material efter ämne, varierande urval av material i parallella skildringar, eller användandet av fria citat.

Artikel XIV

Vi bejakar Skriftens enhet och inre sammanhållning.

Vi förnekar att påstådda fel och motsägelser som ännu inte har lösts gör Bibelns sanningsanspråk ogiltiga.

Artikel XV

Vi bejakar att läran om felfrihet grundas i Bibelns undervisning om inspiration.

Vi förnekar att Jesu undervisning om Skriften kan avvisas med hänvisning till anpassning eller någon naturlig begränsning till Hans mänsklighet.

Artikel XVI

Vi bejakar att läran om felfrihet har varit en integrerad del i församlingens tro genom dess historia.

Vi förnekar att felfrihet är en lära som uppfunnits av skolastisk protestantism, eller är en reaktionär ståndpunkt som postulerats i gensvar till negativ högre kritik.

Artikel XVII

Vi bejakar att den helige Ande vittnar om Skrifterna och försäkrar troende att Guds skrivna Ord är sanning.

Vi förnekar att detta den helige Andes vittnesbörd verkar åtskilt från, eller i motsats till, Skriften.

Artikel XVIII

Vi bejakar att Skriftens text ska tolkas med grammatisk-historisk exegetik, där man tar dess litterära former och stilfigurer i beräkning, och att Skrift ska tolka Skrift.

Vi förnekar legitimiteten i någon behandling av texten eller något sökande efter källor som ligger bakom den, som leder till att man relativiserar den, slutar behandla den som historisk, undervärderar dess undervisning eller förkastar dess anspråk på författarskap.

Artikel XIX

Vi bejakar att det är livsviktigt för en sund förståelse av hela den kristna tron att man bekänner Skriftens fulla auktoritet, ofelbarhet och felfrihet. Vidare bejakar vi att en sådan bekännelse bör leda till ökande likformighet med Kristi avbild.

Vi förnekar att en sådan bekännelse är nödvändig för frälsning. Emellertid förnekar vi vidare att man kan förkasta felfrihet utan att det får svåra konsekvenser, både för den enskilde och för församlingen.

* Här har endast de två första delarna översatts till svenska. Hela förklaringen med utläggningen finns här:
http://library.dts.edu/Pages/TL/Special/ICBI_1.pdf